Kollum, gekozen en openlijk in het ambt bevestigd op Zondag 15 Januari 1888, bericht u hierlangs dezen weg.

dat ook voor zijne kerk de synodale organisatie van 1816/52 is terzijdegesteld en aanvaard de Dordsche kerkenorde van 1619.

Erkennende de drie Formulieren van eenheid als akkoord van kerkelijke gemeenschap wenscht hij ook met de overige Gereformeerde kerken in correspondentie te treden en begeert die bij dezen, met de bede, dat het den Heere moge behagen zijn Zion nog te stellen tot een lof op aarde.

Namens den kerkeraad voornoemd,
F. ALGERA, *praeses.*
P. WESSELIUS, *scriba.*

Rozum, 16 Jan. 1888.

Buitenland.

Duitschland. Een rectificatie.

Toen wij in no. 504 van ons blad aan de hand van Dr. Zahn onze lezers een blik deden slaan op den gang der dingen in het Wupperthal gedurende deze eeuw, teneinde aan te toonen, dat, schoon zoowel de Gereformeerde als de Luthersche kerken in dit deel van Duitschland buitengewoon hebben gebloeid, evenwel de tijdgeest, waardoor de invoering van de Unie mogelijk werd, ook in dat deel van den wijngaard des Heeren veel heeft verwoest, — spraken wij ook met een enkel woord een afkeurend oordeel uit over de godsdienstige opwekking, die in het jaar 1861 in het stedelijk weeshuis te Elberfeld werd waargenomen.

Op het voetspoor van Dr. Zahn noemden wij die opwekking »een ziekelijke beweging, vergezeld van zenuwtoevallen."

Naar aanleiding van dit oordeel zond ons de Weledelgeb. heer W. van Oosterwijk Bruyn, die ons de eer van zijne vriendschap gunt, een boekje, handelende over hetgeen in 1861 in genoemd weeshuis is voorgevallen, met verzoek om het in overweging te nemen. Gulweg moeten wij erkennen, dat dit ons oordeel heeft gewijzigd. Het is een getuigenis van zeven Elberfeldsche predikanten omtrent genoemde geestelijke opwekking in het weeshuis. Zij komt op het volgende neder:

Doordat de geesel van de cholera de stad Elberfeld zeer had geteisterd, was de drang van de godvreezenden en van hen, die nog eenigszins verstonden, dat het de slaande hand Gods was die de stad bezocht, om tezamen om uitkomst te bidden, groot geworden. In die gebedsuren werd ook dikwerf de nood der kinderen van het Elberfeldsche weeshuis, die aan hunne verzorgers door hunne wederspannigheid groot verdriet aandeden, gedacht. Eens kwam het in die inrichting toch zóóver, dat, toen het den weezen op een Zondag verboden werd uit te gaan, omdat het sterk dooide, de kinderen zich gemeenschappelijk gingen verzetten; men wilde bij de huisgodsdienstoefening niet medezingen, er werden glasruiten ingeworpen enz. Maar de hand van een sterkere kwam over hen; reeds den volgenden dag openbaarden vele knapen een levendig gevoel van hunne zonden, en er ontstond een drang, om vergiffenis van God af te smeeken. In de weken, die voorafgegaan waren, hadden enkele meisjes haar zielenood aan den vader van het weeshuis bekendgemaakt. Toen echter meerdere kinderen hunne zonden begonnen te gevoelen, werden bedestonden in het weeshuis gehouden, tot welke eerst enkel volwassenen werden toegelaten, doch later ook die kinderen, die het krachtigst waren aangegrepen. Onder de knapen van het weeshuis hield men reeds samenkomsten tot gemeenschappelijk gebed. Van den 15den Februari af werd als het ware het geheele weeshuis door de beweging medegesleept. Sommigen werden ook lichamelijk daardoor aangegrepen; zij begeerden, dat men voor hen bidden zou en niet weinigen kregen binnen ettelijke dagen vrede, zoodat zij den Heere prezen. Bij deze kinderen openbaarde zich een krachtige geest des gebeds; in het bijzonder gevoelden zij zich gedrongen om voor de nog onbekeerde kinderen te bidden. Van het midden van Februari af kwamen lichamelijke aandoeningen weinig meer voor: de beweging nam een stiller karakter aan.

Nu wordt het toegegeven, dat het ook in het Elberfeldsche weeshuis geweest is, gelijk bij alle andere dergelijke bewegingen, namelijk dat slechts een klein deel van de aanvankelijk opgewekten tot bekeering gekomen is. Doch er zijn goede vruchten, volgens het getuigenis van de zeven Evangelische predikanten, van de opwekking gebleven. En dit is niet te ontkennen, dat na acht weken de toestand van het weeshuis geheel was ongekeerd. In plaats van den geest van oproer had die des gebeds de overhand gekregen. Dit was een wonder, door de hand des Heeren gewrocht, te noemen. Ons komt het althans voor, dat dit niet heeft *kunnen* geschieden, dan door de bijzondere werking van den Heiligen Geest. Opmerkelijk is het, dat juist de knapen, die tevoren het meest gerebelieerd hadden, het diepst werden ontdekt. Ook moet nog getuigd dat de lichamelijke aandoeningen, die bij knapen en meisjes opgemerkt werden, van voorbijgaanden aard bleken te zijn; er wordt althans gemeld, dat niet één blijvende schadelijke gevolgen daarvan gehad heeft.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

Doof en blind.

(Vervolg.)

Het zelf vormen van woorden was natuurlijk voor Laura een zaak van het hoogste belang. Om 't haar makkelijk te maken, liet Dr. Howe een plank vervaardigen als bij ons de letterkast, en nu kreeg Laura metalen letters om daarmee woorden te maken. Dat ging uitstekend, en evenzoo gelukte het haar de vingertaal te leeren, waarvan zich de doofstommen bedienen.

Natuurlijk ging dat weer niet gemakkelijk. Want de doofstommen zijn gewoonlijk zieude, en Laura was blind. 't Vorderde dus van de onderwijzeres niet weinig geduld. Wilde men Laura leeren bijv. het woord »potlood" op de vingers weer te geven, dan moest zij zulk een voorwerp eerst betasten, en leeren waarvoor het diende. Ging dat alles nu goed, dan maakte de juffrouw met de hand de teekens voor »potlood". Laura legde daarbij haar eigen hand op die van de meesteres, en dat ging zoolang voort, tot het meisje 't woord kende. Gij begrijpt hoeveel tijd daar soms meê verliep.

Bij zulke lessen was het merkwaardig en treffend meteen, Laura te zien. Zij zat in een zeer opmerkzame houding, het hoofd een weinig opzij, gelijk iemand, die oplettend luistert. Haar lippen waren half geopend, doch zij ademde nauwelijks. Op haar gelaat zag men duidelijk de gespannen aandacht. Doch eensklaps begint zij te glimlachen. Daar merkt de onderwijzer, dat Laura het woord heeft begrepen, en weldra beschrijft het meisje de teekens met haar eigen hand.

Als het zoover is, moet echter het geleerde woord ook nog gevormd worden uit de metalen letters. De proef op de som wordt daardoor geleverd, dat Laura de letters legt op het voorwerp dat bedoeld wordt. Nu heeft zij alles begrepen en de les is afgeloopen.

Zoo gingen anderhalf jaar onder ijverig leeren voorbij. Laura kende nu een menigte woorden. Zelfs begon zij heel vlug, natuurlijk met de vingers, te spreken. Ook oefende zij zichzelf. Als zij alleen was, zat zij vaak met zichzelf te spreken; of wel, zij richtte het zoo in, dat het was, alsof ze met een ander sprak. Haar eene hand stelde dan den onderwijzer voor; met de andere gaf zij antwoorden of deed vragen.

Er waren in het gesticht in 't geheel een veertig of vijftig meisjes. Alleen op 't gevoel af wist echter Laura het eene zeer goed van het andere te onderscheiden. Ja, zij kwam zelfs zóóver, dat zij menschen die zij eens met de handen had aangeraakt, zoodat zij hun trekken in 't geheugen had, na jaren weer herkende.

Nu wilde men echter een andere proef nemen. Toen Laura het huis van haar ouders verliet was zij, gelijk we weten, nog zeer jong, en in alles zeer achterlijk en gebrekkig. De vraag was nu, of het meisje na zoo langen tijd haar moeder nog zou herkennen, en zich van de dagen in het ouderlijk huis nog iets herinneren. Al lang had de moeder gewenscht haar kind eens te zien, doch Dr. Howe had het uitgesteld. Nu echter vond hij 't goed en lette nauwkeurig op, hoe 't af zou loopen.

De moeder kwam de kamer binnen, waar Laura met andere meisjes aan 't spelen was, en zag het een poosje aan. Het duurde niet lang, of Laura liep onder 't spelen tegen de vreemde bezoekster, en begon haar heel nieuwsgierig te betasten. Maar daarbij bleef het. Hoe de moeder haar ook liefkoosde, het kind herkende haar niet meer, en de goede vrouw kreeg de tranen in de oogen toen zij dat merkte.

Maar de liefde is vindingrijk. De moeder, op alles bedacht, had een snoer paarlen meegebracht, dat Laura vroeger had gedragen. Dit sieraad liet zij het meisje nu betasten en zie, deze herkende het, doch nog altijd niet haar moeder. En toen deze voortging haar te streelen en te liefkoozen, werd Laura ongeduldig, trok haar handen weg en ging weer aan 't spelen.

Dat smartte de moeder diep. Doch zij gaf 't niet op. Zij had een fraai bewerkt speldje bij zich, dat de kleine vroeger had gedragen, en 'twelk zij haar nu in de hand legde. Laura betastte het, betastte het nogeens en zij herkende ook dit. Doch meteen scheen zij een flauwe herinnering te krijgen aan de dagen, toen zij die voorwerpen droeg, en aan de menschen, die haar toen omringden.

Opnieuw begon zij haar moeder te betasten en 't was, als kwam langzamerhand al 't oude weer boven. Nu eens werd het meisje rood, dan weer bleek. Nu eens kon men blijdschap op haar gelaat lezen, dan weder angst en twijfel. Zij geraakte geheel in beweging en ontsteltenis. Maar op dat oogenblik trok de moeder haar kind dichter tot zich en kuste haar teer. En nu waren alle twijfel en wantrouwen bij Laura voorgoed verdwenen. Zij drukte zich met onbeschrijflijke vreugd tegen haar moeder aan, liet zich streelen en kussen, en weldra kon zij op haar manier ook moeders naam uitspreken.

Laura behoorde tot die goede leerlingen, welke niet tevreden zijn met eenvoudig datgene zich in 't hoofd te prenten, 'twelk hun aangewezen wordt, maar die liefst nog meer doen. Telkens vroeg zij naar dit of dat, en wilde er den naam van weten. Die werd haar dan duidelijk gemaakt, zoodat zij hem met de vingers kon nazeggen. Maar het was alles ten slotte nog zeer onvolkomen, gelijk we straks zien zullen.

Een eerlijke bekentenis.

In den zevenjarigen oorlog sloeg de Saksische prins Xaver eens het beleg voor de stad Göttingen.

Hij zond aan den bevelhebber een opeisching om zich over te geven, en zond eenzelfden brief als hij aan den overste schreef ook aan den beroemden hoogleeraar Kästner, die in Göttingen woonde, opdat hij de overgaaf zou aanraden.

Nu was deze heer vroeger in de Saksische stad Leipzig professor geweest, juist niet voor zijn genoegen. Hij was dan ook allesbehalve geneigd om de Saksers te helpen hun zin te krijgen, en schreef het volgende antwoord aan den prins, die gedreigd had, dat hij, als men de stad niet overgaf, haar zóó zou insluiten, dat er hongersnood zou ontstaan.

»Ik dank diep geroerd en nederig uw Hoogheid voor de vereerende oplettendheid. Maar de overgave der stad Göttingen is een krijgzaak, die alleen van den bevelhebber afhangt en waarin ik mij niet mag mengen. Ik moet mij, evenals de hoogeschool, onderwerpen aan wat den bevelhebber goeddunkt. Wat nu den gedreigden hongersnood betreft, daarvoor heb ik voor mij althans geen vrees. Want ik ben vroeger vijf jaren lang buitengewoon hoogleeraar in Leipzig geweest en bijgevolg heb ik wel hongerlijden geleerd."

CORRESPONDENTIE.

N. v. T. te W. en H. K te Wd. Op uw brieven volgt zoo spoedig mogelijk bescheid.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Doleerende Kerken.

DRIETAL: Meppel, Van Kaneel te Kollum, Fernhout te Zwartsluis en Woudstra te Maassluis.

TWEETAL: Haarlem, S. Sleeswijk te Rijsoord en G. van Goor te Buurschoten.

BEROEPEN: 's-Gravenhage, E. Hissa te Bennekom. — Klundert, C. Ynzonides te Waspik. — Dordrecht, W. van den Bergh te Voorthuizen. — Heldes, J. H. M. G. Wolf te Gameren. — Haarlem, S. Sleeswijk Visser te Rijsoord.

AANGENOMEN: Velp (bij Arnhem), P. C. Koster te Eemnes Binnen.

BEDANKT: Kamerik, J. Schotel, pred. bij de Chr. Ger. gem. te Haarlem, afd. Klein Heiligland. — Nijkerk, K. Fernhout te Zwartsluis. — Dokkum, J. H. M. G. Wolf te Gameren. — Kampen, C. Ynzonides te Waspik.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

AANGENOMEN: Franeker, J. M. ten Hoor te Oppendoes.

BEDANKT: Leek, J. Bruins te Nieuwolde (Gr.).

Synodale Gemeentschapskerk. *Hoge Kerk.*

BEROEPEN: Hindeloopen, C. J. van Arkel, cand. te Utrecht. — Nieuwe-Pekela, F. Zoete te Engwierum. — Bennekom, E. A. Lazonder te Oldebroek. — Oostmarsum, J. Dommisse te Gapinge. — Katwijk aan Zee, W. J. van Elden te Rijssen. — Esmorra en Allingawier, J. Vonk te Oldebroek. — Warns en Scharl (cl. Sneek), J. Bolkestein te Ter Aar (cl. Leiden). — Stavoren, G. J. Autink te Hestrum. — Thesinge, J. Faber te Haarlem. — Ooster- en Wester-Blokker, J. Bisschop Boele, prop. te Utrecht. — Maassluis, G. H. Bleeker, te Tjamsweer (cl. Appingadam). — 's-Gravendeel, J. W. H. Kalkman te Monster.

AANGENOMEN: Middelburg, L. Heldring te Zandvoort. — Deutichem bij de Zendingsgemeente, F. Kampstra te Langeweer. — Workum (cl. Sneek), J. Hoekstra te Burum (cl. Dokkum). — Noordwijkerhout, C. J. van Arkel, cand. te Utrecht.

BEDANKT: Kralingen, D. J. Karres te Bruinisse. — Holwerd, D. Cannegieter te Bellen. — Vlaardingen, S. L. van Stein Callenfels te Heerde. — Oosterzee, A. Reiners te Zuidwolde. — Blokzijl, E. M. van IJsendijk te Laren. — Katwijk aan Zee, E. A. Lazonder te Oosterwolde. — Driehuizen en Zuid-Schermer (cl. Alkmaar), B. Jelgersma te Heenvliet (cl. Brielle). — Diemen (cl. Amsterdam), H. Feijkes te Hoogeveen (cl. Assen). — Haulerwijk, R. Damsté te Wedde. — Barneveld, P. Bongers te Ameide. — Benthuizen (cl. Leiden), C. J. van Arkel, cand te Utrecht. — Wapenvelde, J. W. Knottenbelt te Schaarsbergen.

Advertentiën.

Tournaphone.

Ondergeteekende heeft zich eenigen tijd geleden een **tournaphone** aangeschaft bij den heer VAN DER WAL te *Utrecht*, waaromtrent ik moet verklaren, dat ze geheel aan het doel beantwoordt, en ik gemeend heb hiervan kennis te moeten geven aan allen, die voor huis of vereeniging belangstellen in koraal- en geestelijke liederen, waarvoor deze mij uitnemend bevalt.

Hellevoetsluis. H. VAN MARION.

TOURNAPHONE.

NIEUW

Amerikaansch orgel met toegwerk.

Op dit instrument kunnen alle Psalmen, Gezangen en Christelijke liederen gespeeld worden, zonder dat eenige kennis van muziek daarbij vereischt wordt.

Verkrijgbaar in het magazijn van **Amerikaansche orgels** van

CHR. J. VAN DER WAL,
Zadelstraat No. 401, Utrecht.

Heden verscheen bij den Uitgever A. H. TEN BOKKEL HUININK, te *Utrecht*, de 1ste aflev. van:

De Tabernakel.

Gods Heiligdom bij Israel,

DOOR

L. SCHOUTEN Hzn.,

Predikant bij de N. Herv. Gemeente te Utrecht.

Met *prachtige gekleurde* platenten. Compleet in 8 à 9 aflev., à **90 Cts,** 4°. form. gedrukt op zwaar papier.

Slechts 100 exemplaren worden gedrukt op zwaar Holl. papier à *f* **1.50** per aflev.

Iedere soliede boekhandelaar neemt bestellingen aan.

Heden zijn de vier eerste Nos. der

Godsdienstige Blaadjes,

jaargang 1888,

aan de inteekenaren verzonden:

No. 241. Gered en thuis.
» 242. De almachtige Verlosser.
» 243. Een wesp zonder angel.
» 244. Trouw in 's Heeren dienst.

De 100 Ex. van elk No. 60 Cent, *franco per post* 70 Cent.

Bij inteekening ontvangt men maandelijks 12 blaadjes (van elk No. 3 stuks), alzoo 144 per jaar voor *f* **1** en *franco p. p. voor f* **1.20**.

Gesorteerde pakjes van 500 Ex. in 20 verschillende Nos. *f* **3**, *franco per post f* **3.20**.

De inteekening is bij alle boekhandelaren opengesteld, alsmede bij den uitgever.

Utrecht. C. VAN BENTUM.

Bij den Uitgever J. J. WIARDA, te *Sneek*, is van de pers gekomen:

LEESBOEK

OVER DE

Gereformeerde Geloofsleer.

Zestiende stuk.

Heilsorde. Heiligmaking.

DOOR

H. E. GRAVEMEIJER.

Prijs *f* **0.90.**

Van dit werk, door de Christelijke pers zoo gunstig beoordeeld en aanbevolen, verscheen vroeger:

1ste stuk:	Godsdienst. Bronnen der Godskennis. *Tweede druk.*	*f* 0.75
2de »	Gods Woord. *Tweede druk.*	» 1.25
3de »	Gods Wezen, Namen, Eigenschappen. *Tweede druk.*	» 1.—
4de »	Gods Drieëenheid. *Tweede dr.*	» 1.—
5de »	Gods Besluiten. Praedestinatie.	» 0.90
6de »	Schepping.	» 1.—
7de »	Voorzienigheid.	» 0.65
8ste »	Staat der Rechtheid.	» 0.50
9de »	Zonde.	» 0.90
10de »	Des Verlossers Persoon.	» 0.80
11de »	Des Verlossers Namen en Ambten.	» 1.—
12de »	Des Verlossers Staten. Vernedering.	» 1.40
13de »	Des Verlossers Staten. Verhooging.	» 0.80
14de »	Heilsorde. Roeping. (Bekeering. Geloof).	» 0.80
15de »	Heilsorde. Rechtvaardiging.	» 0.80

Elk stuk is afzonderlijk verkrijgbaar bij alle soliede boekhandelaars, alsmede bij den uitgever.

Diaconaal congres.

Broeders diakenen, door hun kerkeraad afgevaardigd naar het **Diaconaal congres**, te houden **2** en **3 Februari** eerstkomende D. V. te **Utrecht**, worden verzocht, indien zij wenschen dat de regelings-commissie voor **logies** enz. zorge, daarvan bericht te zenden aan den **eerst** ondergeteekende

Zoo mogelijk zal de commissie trachten daarin te voorzien, hetzij tegen **betaling**, hetzij **gratis**.

Opgaven worden verzocht **vóór Zaterdag 28 Januari** eerstkomende.

De regelings-commissie:
A. KOLDEWIJN, Potterstraat.
H. J. DE LIGT.
H. DE WILDE.
Mr. A. G. WOLF.

Utrecht, 19 Januari 1888.

Dienstneming voor Oost-Indië.

Nederlanders ontvangen bij het aangaan van eene militaire dienstverbintenis van ZES jaar een handgeld van

Drie Honderd Gulden.

Aanbrengpremie TIEN GULDEN.

MILICIENS in werkelijken dienst of met groot verlof kunnen voor den tijd van TWEE jaar gedetacheerd worden naar OOST-INDIE; premie

Twee Honderd Gulden,

Aanbrengpremie TIEN GULDEN,

bijaldien de Milicien met groot verlof afwezig was van zijn korps.

Het Departement van Koloniën en alle Burgemeesters geven GRATIS inlichtingen.

Wie goede, Gereformeerde leerredenen wenscht te onderzoeken, bestelle

Lijdens- en Feeststoffen

van A. F. A. DU CLOUX, 2de uitgaaf.

12 Lijdensstoffen, 1 gulden; **12 Feeststoffen** 1 gulden, franco verzending. De eerste uitgaaf kostte *f* 1.80. Verkrijgbaar bij R. BOERMA, Groote Appelstraat, *Groningen*.

Een Exemplaar **Johannes Calvijn**, verklaring over het Nieuwe Testament, uitgegeven 1834, in het Latijn, zindelijk, halfleer, 7 deelen, groot 8°., voor 9 gulden. (670)

Bij J. H. DUNK, te *Rotterdam*, verscheen (franco na toezending van postwissel of op bestelling bij alle boekhandelaars verkrijgbaar):

Gideons Hervormingsdaad.

REDE naar aanleiding van Richt. 6: 25—32,

DOOR

Dr. W. GEESINK,

Pred. bij de Ned. Ger. Kerk (Dol.) van Rotterdam.

24 bladz. groot 8°. **25 Cent.**

Een principieel getuigenis, rakende den algemeenen toestand; .... een met keurige zorg bewerkt, met gloed geschreven stuk.... Het grijpt u aan, overwint u en ge moet óf mee óf ge verkracht uw conscientie. ... Een zeldzame overredingskracht spreekt er uit. Het klemt op elk punt.... Een getuigenis, in plechtig bezielden vorm; gesproeid aan opgeblazen toon; dat klaar ontleed, helder doorgedacht en in juiste bewoordingen weergegeven is;... een harmonisch geheel, dat boeit en meesleept en wat den vorm aangaat, een modal ... Een schoon, kernachtig stuk.

Dr. A. KUYPER.
De Heraut, 15 Jan. 1888, No. 525.

Deze rede is een historisch document in keurigen stijl geschreven en verdient in zeer wijden kring te worden gelezen. Druk en uitvoering zijn net en de prijs is gering.

De Hoop, 24 Dec. 1887, No. 207.

Eene hoogst belangrijke, doorwrochte, keurig gestileerde rede, die naar onze bescheiden meening, onder de beste verweerschriften der doleerende broeders eene eereplaats inneemt. Niemand kan het zich beklagen, dit woord aandachtig te hebben gelezen. Zeer bezadigd, maar punctueel, openbaart het een gloed der overtuiging, die weldadig moet aandoen.

J. W. A. NOTTEN.
Maranatha XXI, No. 2.

Vroeger verscheen van denzelfden schrijver:

Calvinisten in Holland.

Franciscus Junius (1545—1602) — Petrus Plancius (1552—1622). — Corn. Geselius (1583—1614). — De Doleerende Kerk van Rotterdam (1611—1618). — Bijlagen.

300 bladz. post 8°. *f* **1.95.**

Schets van de Ger. Geloofsleer,

ten gebruike bij het KORT BEGRIP.

16 bladz. **10 Cent.**

Vrije Universiteit.

De Gereformeerde grondslag dezer stichting is zeker oorzaak, dat zij nog niet algemeen *die* mate van hartelijke instemming heeft ontmoet, welke haar deel zou zijn geweest, wanneer zij op ruimere basis ware gesticht. Aan den eenen kant is dit voor het oogenblik zeer zeker te betreuren. Wie zou bijv. niet gaarne wenschen, dat alle jongelieden uit Christelijke huisgezinnen thans reeds aan de Vrije Universiteit kwamen studeeren in de onderscheidene vakken van wetenschap. Vooral onze juridische faculteit zou er wel bij varen. Zij zou zeker meer studenten tellen dan thans het geval is. Ons standpunt, ware het minder eng, zou minder aanstoot geven en de tegenstand zou heel wat geringer zijn.

Hebben dan de oprichters der Vereeniging voor Hooger Onderwijs zich niet vergist, toen zij dit standpunt kozen? — Had het niet van meer levenswijsheid getuigd, wanneer men, door een meer algemeen Christelijken grondslag te kiezen, allen had trachten te vergaderen, die nog voor den Christus buigen? — Ik geloof echter, dat de geschiedenis der Christelijke kerk een ander antwoord geven zal, en dat de oprichters onzer vereeniging zeer juist gezien hebben, toen zij de Gereformeerde belijdenis tot grondslag kozen, zonder er iets aan te veranderen. Waaruit toch spruit de afkeer van die belijdenis voort bij zoovelen? Ik spreek nu niet van Lutherschen of Doopsgezinden: doch hij zoovele leden van het Herv. kerkgenootschap. Het is niet, omdat men een van de 37 artikelen der geloofsbelijdenis of een der antwoorden van den Catechismus geheel of ten deele wil weg hebben. Ware dit weg, de afkeer zou precies dezelfde blijven. Neen, het is m. i. omdat men gevoelt, dat de Gereformeerde leer ons eigenlijk *soo alles* ontneemt en ons zoo geheel gelijk met *al* onze medemenschen op het zondaarsbankje plaatst. Men ziet dan ook dikwijls het verschijnsel, dat in de Christelijke gezinnen van hooger maatschappelijke positie, men gansch natuurlijk vindt, dat de dienstbaren Gereformeerd zijn; doch voor de hoofden van het gezin en hunne kinderen zou dat niet passen. Het is, alsof de Gereformeerde leer meer is »voor den minderen man". Doch juist *dit* verschijnsel teekent, dat zij *die* leer is, welke het meest overeenkomt met den Geest der Heilige Schrift, wie ons bijna op iedere bladzijde in woord en voorbeeld leert: »Zoo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelve verliezen; maar zoo wie zijn leven verliezen zal, om mijnentwil, die zal hetzelve vinden." Waar is het, dat die zich bij ons aansluit, heel wat verlaten moet; doch om des Heeren wil iets te verlaten, maakt ons niet ongelukkig. Integendeel, de Heere schenkt honderdvoud weêr, zooals Hij beloofd heeft, (Markus 9: 29, 30) en zooals de praktijk des levens dagelijks bevestigt aan hen, die het met Hem durven wagen.

W. HOVY.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan Contributiën: door den heer J. W. Koning te Leiderdorp *f* 15, door den heer K. Coster te Staphorst *f* 48; van Dr. Ph. J. H. te N. *f* 25; door den heer K. Floor te Wons *f* 57.50; door den heer P. Human Jz. te Melissant *f* 72; door den heer N. P. Tuininga Hz. te Francker *f* 43; door den heer P. Roodhuijzen te Veenendaal *f* 60; door den heer P. Rupke te Waddingsveen *f* 38.50. **Aan collecten:** door den heer K. Floor te Wons, Ned. Ger. Kerk *f* 26.86; door den heer A. Feenstra, te Nijland, onder eenige vrienden *f* 14.50; door Ds. A. Renier te IJselmuiden *f* 13; door Ds. J. G. Klomp te 's Graveland, Kerstcollecte, *f* 17.85; door Ds. G. J. Barger te Driebergen, Ned. Ger. Kerk *f* 30; bij een spreekbeurt te Nieuwer-Amstel door den heer W. Kühler Wzn. *f* 13.25. **Aan schenkingen:** Door den heer K. Floor, te Wons, van een in den Heere ontslapen zuster *f* 5, uit het busje van Ds. T. D. Prins *f* 11.75, samen *f* 16.75; door Ds. C. L. D. van Coeverden Adriani te Utrecht, van drie vriendinnen en een vriend uit Strijen met bijschrift Ps. 146: 3 *f* 1.50; door den heer C. G. Timmermeister van S. en H. T. *f* 2; door den heer W. Scherpenzeel te Lexmond *f* 3 50; door den heer R. Fuik te Leiden, van H. B. *f* 0 15; door den heer A. T. van D. te Ten Boer *f* 2.50; door den heer W. Kühler, door een overleden zuster bijeengespaard *f* 2.50, van C. B. S. *f* 10, tezamen *f* 12.50.

Voor de Medische Faculteit:

Van H. I. den I. I. te R. 30 Mark; door Ds. J. H. F. Gangel te Aalten *f* 2 50.

Voor het Hospitium:

Van H. I. den I. I. te R. 5 Mark; door den heer W. Scherpenzeel te Lexmond *f* 2 50; door den heer C. H. Beumer te Amerongen, van C. H. v. D. *f* 5, van C. B. *f* 2, van N. B. *f* 2, van A. v. E. *f* 2, van H. d. B. *f* 1, van G. v. D. *f* 1, van D. v. d. B. *f* 2, van J. v. H. *f* 1, van B. B. *f* 2.50, van X. *f* 5, samen *f* 23.50; door den heer P. A. Ponsen, te Dordrecht van de Halvestuiversvereeniging *f* 14.08, uit het busje in het sigarenmagazijn van den heer A. van Ramen *f* 2.02, van den heer A. M. driemaandel. bijdrage *f* 1, samen *f* 17.10.

Voor het Studiefonds:

Bij Prof. Dr. A. H. de Hartog ingekomen: van H. I. den I. I. te R. 20 Mark; door den heer W. Scherpenzeel te Lexmond *f* 2 50; door Ds. J. G. K. te 's G. *f* 1; van eenige vrienden te 's Gravesande door C. Boon *f* 20; van G. F. *f* 3; door Ds. H. W. van L. te A. van de Jongelingsvereeniging Marnix *f* 6.21; door J. K. JWzn. te L. van P. de V. *f* 2.50; door K. B. van J. C. te M., als dankoffer voor het herstel uit een zware ziekte *f* 2.50.

S. J. SEEFAT, *Penningmeester.*
Lijnbaansgracht 248.

SCHOTSCHE ZENDINGSKERK.

Zondagmorgen, 10 uur, F. W. A. KORFF.
Zondagavond, 6 uur, A. VAN OS.
Woensdagavond, 8 uur, Vergadering met de Proselieten.
Vrijdagavond, 8 uur, Vergadering met de leden der afdeeling Amsterdam van de Nederl. Vereen. voor Israel en Hiërosolyma-Capta.

GEDRUKT TER KON. NEDERL. STOOMDRUKKERIJ WARMOESSTRAAT 126, AMSTERDAM.